

Ingvard Jensen: Ved Lov af 13. Marts 1903 blev der bevilget 7,216,000 Kr. til Opførelse af et Rigshospital, der skulde afløse det nuværende Frederiks Hospital og den kgl. Fødselsstiftelse. Disse Midler skulde tilvejebringes ved Anvendelse af Hospitalets og Fødselsstiftelsens Midler og ved Realisation af Frederiks Hospital og den kgl. Fødselsstiftelse samt ved at udrede 2 Mill. Kr. af Kommunitetets Midler. Hvad der for øvrigt vilde medgaa til Arbejdets Udførelse skulde tilvejebringes ved et Laan, hvorfor Staten skulde garantere. Det Lovforslag, der her foreligger til Behandling, gælder altsaa en Forhøjelse af Bevillingen til Rigshospitalet med 303,310 Kr. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget skulle disse Midler anvendes til en Sygeplejerskeskole ved Hospitalet. Der var paa det tidligere Forslag en Bevilling paa 265,000 Kr. til en Sygeplejerskeafdeling, men man har ønsket at knytte en Sygeplejerskeskole dertil, hvorved Sygeplejerskerne kunne faa en mere teoretisk Uddannelse end den, de have haft tidligere, saa at ikke alene den praktiske, men ogsaa den teoretiske Uddannelse kunde gøre dem dygtigere til deres Gerning, end de hidtil have været i Stand til at blive paa Grund af den Uddannelse, de have faaet.

Dernæst ønsker man efter Bemærkningerne til Lovforslaget, at Sygeplejerskerne skulle have Lov til at leve under noget gunstigere Kaar end tidligere, navnlig at hver af dem skal have sit eget Værelse, for at de kunne have det noget bedre i deres Fritid. Det vil, som sagt, medføre en forøget Udgift, nemlig en samlet Udgift af 522,952 Kr., og naar man derfra drager Bevillingen paa det oprindelige Lovforslag paa 265,000 Kr., bliver det en Forøgelse med 303,310 Kr. Jeg antager, at de fleste ville være enige i, at den her tilsigtede Forandring i høj Grad er heldig. Vi kunne forudsætte som aldeles givet, at jo bedre Uddannelse Sygeplejerskerne faa, jo bedre ere de skikkede til deres Gerning, og det har sikkert nok en ikke ringe Betydning med Hensyn til de Resultater, der komme ud af Lægernes Arbejde ved Hospitalerne. Og derfor mener jeg, at denne Ændring er meget anbefalelsesværdig. At Sygeplejerskerne under deres mange Gange meget anstrengende og besværlige Arbejde faa det saa hyggeligt som vel muligt, synes ogsaa ganske i sin Orden. Det er jo sikkert nok et besværligt og omfattende Arbejde, de have, og derfor er det naturligt, at de i deres Fritid maa have den fornødne Ro til Søvn og Hvile.

Jeg mener altsaa, at begge Forslag ere i høj Grad anbefalelsesværdige. Det vil ogsaa have Betydning, at vi rundt om i Landet kunne faa saadanne Sygeplejersker. I Henhold til Bemærkningerne er det Meningen, at efter at Sygeplejerskerne have været 1 Aar paa denne Skole og have faaet baade en teoretisk og en praktisk Uddannelse, skulle de have fast Ansættelse ved Hospitalet i 2 Aar, og saa kunne de faa et Certifikat, et Eksamenbrev, et Testimonium, som de kunne bruge, naar de senere ville træde i Virksomhed rundt om i Landet. Der trænges sikkert nok mange Steder i Landet til Sygeplejersker, og Vanskelighederne ved at faa uddannede Sygeplejersker ere ret betydelige. Der bliver rimeligvis en Del uddannede ud over, hvad Hospitalet kan bruge, og de kunne da gøre Tjeneste ude i Landet. Den foreslaaede Forandring vil sikkert være meget formaalstjenlig, og selv om den ganske vist forøger den i Forvejen betydelige Sum, der skal anvendes, kan jeg kun paa det bedste anbefale dens Gennemførelse i Overensstemmelse med Anmærkningerne.

Hørdum: Det foreliggende Forslag fremtræder som Tillæg til Lov af 13. Marts 1903 om Rigshospitalets Flytning, og det har i sin Tid været optaget paa dette Lovforslag, men blev under Behandlingen taget tilbage under Hensyn til de dertil fornødne store Udgifter. Jeg tror, det var en Fejl, at det den Gang blev taget tilbage, hvilket ogsaa viser sig ved, at det nu igen kommer frem som Lovforslag. Jeg er imidlertid meget tilfreds med, at det kommer frem igen, da jeg betragter det som tidsvarende og nødvendigt at træffe en saadan Foranstaltning. Det er vel bekendt, at vi her til Lands ikke alene ved Hospitalerne i København og i Købstæderne, men ogsaa ude paa Landet ere ret daarligt stillede med Hensyn til Sygeplejersker. Det har længe været klart, at dette Forhold maatte forandres. Det er derfor glædeligt, at der nu ved Hjælp af dette Lovforslag er Udsigt til at faa Mangelen afhjulpen. Naar Folk blive syge og skulle behandles af Sygeplejersker, er det meget heldigt at have Sygeplejersker, der ere uddannede saa godt som muligt. Dette gælder saavel for Sygeplejen paa Hospitaler som i private Hjem. Det er ikke rart at plejes af Sygeplejersker, der ikke have Forstand paa, hvad de paatage sig og give sig ud for at være. Det gaar ud over de syge, og man bør derfor gøre, hvad man kan, for at forbedre disse Forhold.